

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. května 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících Mileny Trneckové, DiS. a Ing. Vladimíry Konečné

takto:

Mladistvý

XXXXX, nar. **XXXXX**,
bez pracovního poměru,
trvale bytem **XXXXX**,
posledně bytem **XXXXX**,
t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v **XXXXX**,

je vinen, že

dne 13. 12. 2019 v době kolem 19:00 hodin, v Brně na ulici **XXXXX**, před vstupem do Supermarketu Albert, po předchozí slovní rozepři v prodejně, poté, co jej poškozený J. **XXXXX**, nar. **XXXXX**, udeřil levou rukou do obličeje, opakovaně poškozeného bodal tzv. boxerem s integrovanou vyklápěcí čepelí o celkové délce cca 21,5 cm, délky čepele cca 9,5 cm a délky rukojeti cca 12 cm, s motivem lebek, který měl již v okamžiku fyzického kontaktu s poškozeným v ruce připraven k okamžitému použití, a to do hlavy, břicha a levé ruky, čímž poškozenému zasadil sedm ran, a to jednu do levé spánkové krajiny, tři do břicha a tři do levé ruky, čímž mu způsobil krevní podlitinu levé očníce, lehké zhmoždění levé oční koule, tříštivou zlomeninu zevní stěny levé očníce s posunem úlomků, řeznou ránu levé spánkové oblasti zasahující ke kosti délky cca 9 cm, bodně-řeznou ránu v horní části břicha uprostřed nepronikající do dutiny břišní délky cca 3 cm, bodně-řeznou ránu v levém podžebří délky cca 3 cm pronikající do dutiny břišní se dvěma ranami tenkého střeva délky 1 cm a 0,5 cm, včetně rány do závěsu tenkého střeva a krvácení do dutiny břišní, řeznou

ránu nad levým loktem délky cca 12 cm, bodně-řeznou ránu v horní části malíkové hrany levého předloktí délky cca 5 cm procházející směrem k palcové straně předloktí s poraněním svalu, bodnou ranku na přechodu střední a dolní třetiny levé ruky a částečnou obrnu levého loketního nervu, tedy zranění těžké až život ohrožující, kdy především bodně-řezná poranění pronikající do dutiny břišní s poraněním střeva mohla způsobit zánět pobřišnice, což je život ohrožující stav, a následně z místa utekl, přičemž mladistvý si musel být, i s přihlédnutím k jeho věku a mentální vyspělosti, vědom toho, že takovým způsobem útoku, tedy opakovaným bodáním do hlavy a trupu, kde jsou umístěny životně důležité orgány, může poškozeného usmrtit, když jen shodou okolností, zcela nezávislých na vůli mladistvého, především díky rychlé a vysoce specializované lékařské péči, nedošlo k úmrtí poškozeného,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, přičemž k dokonání provinění nedošlo

tím spáchal

provinění vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se mu ukládá

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, úhrnné **trestní opatření odnětí svobody** v trvání

3,5 (tři a půl) roku.

Podle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže mladistvý uložené trestní opatření odnětí svobody **vykoná** odděleně od ostatních odsouzených, a to ve **věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mladistvému ukládá trestní opatření **propadnutí věci**, a to tzv. boxeru s integrovanou vyklápěcí čepelí o celkové délce cca 21,5 cm, délky čepele cca 9,5 cm a délky rukojeti cca 12 cm, s motivem lebek, který užil ke spáchání provinění.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se mladistvému ukládá **ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen **zaplatit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně IČO: 47672234 se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava – Vítkovice, na náhradě škody** částku ve výši 178.239,- Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je pospán ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Mladistvý u hlavního líčení k věci vypověděl, že šel do obchodu Albert, kupovali si tam vodu, byl tam on, V. M. a J. K.. Šli na pokladnu, poškozený byl před nimi, měl zapláceno a skládal si věci do košíku. Oni taky zaplatili a obcházeli jej. J. K. do poškozeného drcnul, na to ten nějak zareagoval,

už si nepamatuje přesně jak, on řekl poškozenému něco v tom smyslu, jestli s tím má problém. Pak se dohadovali a nadávali si sprostými slovy. Šel ven, poškozený za ním došel, uhodil jej a on ho pak začal bodat. Poškozený ho uhodil asi pěstí, ale to neví jistě, dal mu jednu ránu do levé tváře. Ten den pil alkohol, měl asi půl flašky rumu Božkov. Pokud jde o ten nůž, ten byl jeho a běžně ho nosil. Má za to, že poškozeného bodl třikrát, ale asi to tak nebylo. Poškozený se pak nijak nebránil a neútočil na něj. Skončilo to tak, že utekl pryč. Nůž zahodil asi do keře, ten se pak ale našel na střeše. Láhev rumu byla velká asi 0,5 l, pil asi od šesté do půl sedmé. Z lahve dával napít ještě sestře, ta se trochu napila. Poškozeného usmrtit nechtěl, sám to vnímal tak, že se bránil. Měl by brát léky na uklidnění, aby nebyl agresivní. V době toho útoku však ty léky neměl, měl si pro ně jít v pondělí, ale nestihlo se to. Došly mu a pak je nebral asi dva až tři měsíce před tím útokem.

3. **Poškozený J. XXXXX** u hlavního líčení k věci vypověděl, že byl na nákupu v Albertu v Lískovci. U pokladny do něj někdo zezadu vrazil a něco mezi polokrokem a poloskokem jej překročil. Mladistvý tam stál a on se jej ptal, jestli si nedělá srandu, jestli není na palici. Mladistvý mu na to řekl „ty stará mrdko, počkej, já ti dám, uvidíš venku, já tě zabiju“. On z toho byl rozhozený, ale nebral to úplně na plnou váhu. Mezitím si složil nákup, něco mu blesklo hlavou, kdyby náhodou, že jich tam bylo víc, částečně někteří vevnitř, někteří venku. Vzhledem k tomu, že byla tma, tak už si přesně nepamatuje, kdo tam všechno byl a jak kdo vypadal. Nějaké vnitřní já mu řeklo, aby se šel podívat, zda tam na něj bude někdo čekat. Dnes je taková doba, že člověk nikdy neví. Vyšel ven a tam už byl mladistvý v takovém bojovém postavení, on napřáhl ruku s tím, že se bude bránit a v ten moment dostal do hlavy, do ruky a šel k zemi a už si skoro nic nepamatuje. Ta osoba, která do něj u pokladny strčila, to byl mladistvý. Před tou prodejnou chtěl odrazit útok mladistvého, čekal, že se na něj chystá, že mu chce dát pěstí, počítal s tím, že bude nějaký kontakt mezi nimi dvěma, ale dopadlo to jinak. Jemu se nepodařilo mladistvého zasáhnout. Mladistvý prý tvrdil, že se k němu choval slušně, že mu řekl „promiňte“, ovšem, kdyby to tak řekl, tak by to dopadlo jinak a nesesedli by tady. Nebyl to rovněž žádný kamarád, koho se mladistvý zastával, ale byl to přímo on. S nikým jiným on neměl co dočinění. Po tom útoku se dobelhal do prodejny, protože kdyby tam někde ležel potmě, tak by se ničeho nedožil. Nechali by jej tam ležet. Pak se probudil v nemocnici. Měl tři operace v průběhu asi dvou týdnů. V pracovní neschopnosti je dodnes, stále má problém se stolicí a má částečně ochrnutou ruku. Když se po mladistvém napřáhoval, dával před sebe levou ruku, protože je levák. Ví, že tam byli ještě nějaké mladé holky a kluci, ale obličeje si nepamatuje, byla tma. Pokud u policie řekl, že chtěl dát mladistvému lepoucha za to, že je drzý, tak ano, chtěl mu dát záhlavec, ale kdyby mu jej dal, tak by mladistvý něco měl, modřinu na obličeji, nebo něco. Šel za mladistvým s tím, aby mu dal lepoucha, ale nepočítal, že mladistvý bude mít nůž. Myslel, že si to vyřídí čistě fackami a bude pokoj. Nevěděl, že má mladistvý něco v ruce, že ho bodl, myslel, že mu dal kopáče, nebo něco takového, přitom to byl nůž. V té prodejně to byl mladistvý, kdo se o něj otřel, a když si vyměňovali slovní názory, ta to bylo docela vyostřené, bylo to nahlas, muselo to slyšet více lidí. Obdobné konflikty v minulosti neměl. Ven se šel podívat z pudu sebezáchovy, protože bylo jedno, jestli by tam šel hned, nebo za pět minut, stejně by na něj čekal. Měl zaplaceno, že půjde domů. Mladistvý vyšel ven a on za ním vyšel do deseti minut. Před tím útokem se jej jakkoliv nedotkl.

4. **Svědék J. V.** u hlavního líčení k věci uvedl, že byl nakupovat v Albertu, stál u pokladny, před ním byli asi čtyři lidé, byla tam hádka, což zaslechl, ale nevěnoval tomu pozornost. Když pak asi po pěti minutách platil, přišel z venku chlap, kterému z hlavy tekla krev, na břichu měl červenou skvrnu, asi od krve, svalil se na zem. Někdo pak zavolal sanitku a pokladní, u kterého platil, zavolal policii. Stál u pokladny, protože ještě neměl zaplaceno. Pak přijela sanitka a policie, zapsali si adresy a on potom odešel. Pokud jde o tu vlastní hádku, na tu už si nevzpomíná. Za této situace byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení. Tehdy vypověděl, že šel nakupovat do Albertu, tam před ním stálo asi osm mladých lidí, když kolem nich procházel, jeden z nich říkal, „kde ti dva idioti jsou“. Z toho usoudil, že na někoho čekají. Nakoupil a šel k pokladně, tam zaslechl, jak ve, asi dva lidi před ním, nějaký starší říkal dvěma klukům „máš

nějaký problém?“. Těm klukům mohlo být kolem osmnácti, moc si je neprohlížel, těžko se to odhaduje, navíc stáli zády k němu. Jeden z mladíků tomu staršímu muži odpověděli něco v tom smyslu, jestli má problém, že si to vyřídí venku. Co doslova řekl, to si nepamatuje, ale bylo to v tom smyslu. Ti dva mladíci odešli, starší pán zaplatil, potom taky odešel. Pak zaplatili lidé před ním a dostal se na řadu. Když jej pokladní kasírovala, ženské začaly ječet „Pane Bože, on krvácí“. Viděl staršího muže, co měl incident s mladíky, jak se vrací zpět do obchodu, krvácí a má rozbitou hlavu. Dál si všiml, že měl červený flek na břichu. Došlo mu, k čemu mohlo venku asi dojít. Nabyl dojmu, že mu asi někdo píchl nůž do břicha. Zakřičel na ženské, ať zavolají nejen sanitku, ale i policii, ty začaly ječet ještě víc. Tak to řekl pokladnímu, mladému muži, on vytočil 158 a volal. K této výpovědi se svědek u hlavního líčení vyjádřil tak, že skutečně slyšel, že jeden poškozenému řekl, že si to vyřídí venku.

5. **Svědkyňe A.Š.** u hlavního líčení vypověděla, že bylo kolem sedmé hodiny večer, poškozený u ní platil nákup, uklízel si ho, za ním stáli tři mladiství, kteří si kupovali vodu. Pak do pána drcli, chtěli projít, poškozený požádal, zda by se mohli aspoň omluvit, když do něj drcli. Začali na sebe něco pořvát, pak šli ven a pak už jen zavolala záchranku poškozenému. Pořvávali po sobě sprostá slova, kromě toho nic jiného nezaslechla. Podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla u hlavního líčení čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení, kdy uvedla mimo jiné to, že byl pátek, ona nastupuje na směnu v 15:00 hod. a směna trvá do 20:00 hod. Ten den seděla na kase č. 1. Asi hodinu před koncem směny přišli do obchodu dva kluci s holkou, před nimi byl ve frontě na kasu pán, zaplatil a uklízel si věci do vozíku. Za ním stáli ti dva kluci s holkou, kupovali si pouze neperlivou vodu, namarkovala jim to, pán s vozíkem ještě neodjel, stále uklízel nákup a oni do něj drcli díky tomu, že je tam úzká ulička a jak se drali. Neví přesně, kdo z nich drcl. Pán řekl, zda se můžou aspoň omluvit, nejprve nikdo nereagoval, když ten pán po nich něco pokřikoval, jeden z nich řekl „tak pojď ven, ty zmrde“. Všichni šli ven, ten pán taky. Ona pracovala dál, po krátké době, asi dvě až tři minuty, maximálně pět, kolegyně uklízela u pokladny a něčeho si všimla venku, pak přivedla toho pána, co odešel s těmi třemi mladými lidmi dovnitř. Křičela, ať zavolají záchranku. Zavolala na pokladnu kolegu a přitom vytáčela číslo na záchranku. Ta přijela a poškozeného odvezli, přijela policie a Albert se zavřel. Nevšimla si, že by se někdo z těch tří mladých pánovi omluvil, mohla to přeslechnout, ale nic takového neslyšela. Slyšela pouze, že ten, co jej následně pobodal, řekl poškozenému, ať jde ven. Že ho pobodal právě mladistvý, to ví z předvolanky, kde je napsáno XXXXX. Zná ho, protože u nich na prodejně je to známá firma, opakovaně tam kradl a opakovaně jej přistihl. Ti, co tam byli s mladistvým, tak ty nezná. V jakém pořadí vycházeli ven, to neví. Ví jen, že šel poškozený, vyprovokovali ho, aby šel za nimi, nákup nechal u pokladny. Když k nim chodil mladistvý krást, tak to byly asi tři Metaxy a čokoláda, podrobnosti k tomu neví. Poškozeného si pamatuje pouze jako zákazníka, že k nim chodívá, nic jiného o něm nevěděla. K této výpovědi se svědkyně vyjádřila tak, že tehdy vypovídala pravdu a nic nechce doplnit. Následně k dotazům pak doplnila, že oni poškozeného prakticky vyprovokovali, on to neměl uklizeno v tašce, ony to pak s kolegyněmi odnesly dozadu, aby se to neztratilo, měl tam i doklady. Poškozený šel ven za těmi mladíky normální chůzí, neutíkal.
6. V souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu byly u hlavního líčení čteny protokoly o výsledku svědků J. XXXXX, H.B., V.H., K.H., J.K., V.M., D.R. a D.W..
7. **Svědkyňe J. XXXXX** (č. l. 129 – 130) uvedla, že se to stalo večer kolem sedmé před Vánocemi v roce 2019. Seděla na pokladně číslo dva v Albertu na ulici XXXXX. Zákaznice měla cigarety, ona měla box zavřený, obrátila se k pokladně č. 1, požádala kolegyni o cigarety. Kolegyně byla A.Š.. Cigarety jí dala. Když přebírala cigarety, všimla si, že u pokladny nějaký pán nakládá do vozíku nákup a přitom cosi brble, uvědomila si, že je to pán z jejich ulice, poznala jej. Pak se otočila zpátky ke své zákaznici a pokračovala v obsluze. Pak nějak mimochodem vnímala, že ten pán u pokladny jedna s vozíkem někam narazil a odcházel bez něj, což není úplně obvyklé. Pracovala dál, vybavovala další zákazníky, najednou se ten pán vrátil, šel k pokladnám do vestibulu, pak zase k pokladnám, přitom se nedalo přehlédnout, že má zakrvácený obličej. Kolegyně D., co uklízela

pokladny, položila Okenu, odmotala papírové utěrky, aby mu je dala, také mu podala židli, A. volala sanitku, jeden ze zákazníků policii a ona běžela pro další utěrky, aby jich měli dost na zastavení krvácení. V prodejně bylo hrozně moc krve, řekla, že to nemůže být vše z hlavy, zjistili, že poškozený má bodné rány v břiše, znovu volali záchranku, aby jim řekli, co mají dělat. S pánem nejvíc komunikovala A., ona musela odbavovat zákazníky, protože je potřebovali dostat z prodejny. Dělal, co mohli, snažili se pána zachránit, nejvíce A.. Z doslechu ví, že tam měl mít nějaké neshody s děckama, ale ona si jich ani nevšimla. Vnímala jen, že se tam někdo dohaduje, ale nevěnovala tomu pozornost, drobné neshody u pokladen jsou na denním pořádku, jí to nezajímalo. Že by někdo vulgárně a hlasitě nadával, to opravdu neslyšela, toho by si všimla. Ani žádné potyčky před prodejnou si nevšimla, seděla od dveří do vestibulu poměrně daleko. Údajně to mělo být tak, že si poškozený uklízel nákup, děcka měly jenom vodu, kterou zaplatily a cpaly se kolem poškozeného z prodejny a přitom do něj žduchly, pak měly začít třenice. Poškozený o tom incidentu mluvil s A., která ho ošetřovala. Pokud jde o poškozeného, zná ho z ulice, potkávají se, má psa, který se s jejich psem nesnáší. Zná poškozeného jako takového bručouna, který je nevstřícný, někdy pozdraví, někdy ne. Nemůže říct, že by byl agresivní, nic takového nezažila, žádný konflikt na prodejně neměl, ani neslyšela, že by o něm někdo mluvil ve špatném.

8. **Svědkyň H. B.** (č. l. 106 – 108) uvedla, že XXXXX zná asi dva roky z XXXXX přes nějaké kamarády, někdy se potkali venku, občas spolu chodili ven. Minulé léto se s mladistvým nestýkala, protože on chodí se svou holkou s V. a ona s V. nebyla zadobře. Teď už ale s ní zase zadobře je. XXXXX viděla naposledy v sobotu potom, co se to stalo. Datum si nepamatuje. V pátek měl někoho pobodat, v sobotu kolem druhé, třetí se pak viděli naposledy. Šla s ním k autobusu, vyprovázela jej, on jel za mamkou na XXXXX. Dojel k ní v pátek večer kolem 20:30 hod. ještě s jedním kamarádem, J.K.. Když k ní přijeli, J. se choval normálně jako vždy, XXXXX byl zamlklý a podnapilý. Nebyl úplně opilý, byl ovlivněn alkoholem, ale jenom trochu. Ten čin se stal, když byl XXXXX opilý, sám jí to řekl. Seděli v obyvaku J., XXXXX a K. i její kamarádka. Kluci jim to dopodrobna vyličili, byli v Albertě ještě s V., stáli ve frontě, byl tam ještě jeden pán, co si myslel, že mu chce J. přelézt přes záda a jelikož byl XXXXX podnapilý, byl agresivní, nelíbilo se mu, že J. někdo nadává a pak šli před Albert. Za nimi došel ten chlap, měl blbé kecy, XXXXX se naštvál, pán mu dal facku, XXXXX se totálně nasral, vytáhl nůž a pobodal ho. Pak běželi pryč, XXXXX zahodil do křoví nůž a bundu a jeli prvním bussem k ní. O XXXXX ví, že poslední půl rok chodil s V., měli spolu nějaké soudy, XXXXX měl zbít nějaké kluky kvůli V., když říkal, že se V. kurví. Tak říkal, že dělá střední školu, ale místo toho byl na XXXXX. Ví, že chodil na brigády. Proč XXXXX zahodil nůž a bundu, to neví, to neříkal, asi intuice, nechtěl mít asi u sebe důkaz, byl prostě opilý, ale ona ho opilého předtím nikdy neviděla. Když přišli do toho jejího obyvaku, tak jakoby vystřízlivěl, bylo vidět, že něco vypil, ale jen málo, nesmysly neblábolil, rozumět mu bylo, výslovnost měl dobrou. Kluci pak u ní přespali. XXXXX spal u ní teprve podruhé, ale J. přes léto u ní spával i s dalšími kamarády. Nebylo to nic neobvyklého. XXXXX se bál domů potom, co udělal, tak J. zavola, zda ho může vzít sebou k ní spát. XXXXX je její dobrý kamarád, má ho jako kamaráda ráda. Na lidi, co nemá rád, není milý, ale na lidi, které zná a má je rád, je moc hodný. Myslí, že J. měl ten večer červenou bundu, ale jistě to neví. J. agresivní na lidi není. O tom, co se stalo, vykládal hlavně XXXXX a doplňoval ho J.. Ráno kolem šesté pak J. odjížděl na zápas, hraje fotbal. Kolem poledne přijela zásahovka, stáli před dveřmi, ona brečela, XXXXX, K. ani ona nevěděli, co mají dělat. Zásahovka klepala na dveře, ale neotevřeli, telefonovala s mamkou a ta ji přesvědčovala, ať jde otevřít, ale ona se hrozně bála, tak neotevřela. Jak ji mamka přesvědčila, tak pomalu otevřela, ale oni už tam nebyli, všichni odjeli, pak tak do půl hodiny šla doprovodit XXXXX na autobus a ten jel za mamkou.
9. **Svědka V. H.**, otec mladistvého (č. l. 110 – 111), uvedl, že XXXXX se jim narodil, když s družkou žili asi tři roky. Rok, dva po jeho narození se s matkou mladistvého rozešli a děti zůstaly u ní. Děti byly pořád po nějakých ústavech, D. R. pila, brala drogy, o děti se nestarala. K němu se pak XXXXX dostal asi před šesti lety i s dcerou K.. XXXXX je hyperaktivní, chodili k psychologce,

trpí ADHD, hyperaktivitou. Užíval lék XXXXX. V rámci těchto poruch se u něj projevovala zvýšená agresivita, nechal se snadno vyprovokovat a šel do fyzického konfliktu, on se mu snažil domluvit. Asi den předtím, než odešel od nich, se společně s kamarádem u nich doma potetovali, družka si toho všimla a řekla mu, v klidu, aby se s tím pochlubil jemu. XXXXX ale utekl z domu a nic neřekl. Týden o něm neměli zprávy, on pak zjistil, že se domluvil se svou matkou, tedy D. R., že bude u ní. On mu ještě zaplatil ubytování na té ubytovně, protože jeho matka nemá peníze. Po týdnu si XXXXX přišel pro věci a od té doby ho neviděl. Má za to, že tím, že se odstěhoval, začal problém, XXXXX si začal dělat, co chtěl, všichni ho omlouvali, nebýval doma, lítal si, kde chtěl, D. o něm nic nevěděla. XXXXX bral pravidelně léky na agresivitu, jednu dobu pak vynechal, sám si je vysadil, oni o tom nevěděli. Ty léky mu chvíli pomáhaly, ale pak už ne. Když mu pomáhaly, byl klidnější a neměl tolik problémů ve škole. Ví o tom, že XXXXX zkusil trávu, jednou ho pak opilého přivezla policie, kdy měl něco nad tři promile. Má za to, že v drogách jede ten jeho kamarád K.H., ale zda to zkoušel i XXXXX, to neví. Nechápe, jak to mohl XXXXX udělat, jak mohl vůbec po venku chodit s nožem. Ty nápady měl, když byl u něj, taky. Donesl si boxera, tak mu to všechno zabavil a schoval. Psychiatricka nikdy neříkala, že by XXXXX mohl být nějak nebezpečný, kdyby léky neužíval, kvůli tomu chodili i na XXXXX, tam jim doporučili, aby s XXXXX chodili za psychologem. O letních prázdninách pak byl XXXXX na pobytu ve XXXXX. Po celou dobu pobytu měl jenom jedno malé zaškobrtnutí, jinak prošel na hvězdičku.

10. **Svědkyň K. H.**, sestra mladistvého (č. l. 116 – 118), uvedla, že v pátek 13. 12. byli s XXXXX domluveni, že za ní přijede do XXXXX a pojedou společně s D.W., jejím přítelem za někým do Kohoutovic, už si nepamatuje, za kým. Nakonec si dali sraz v Kohoutovicích kolem půl páté na hájence, pak společně jeli do XXXXX, protože si doma ještě něco zapoměla. XXXXX měl sebou láhev rumu, byla to to 0,75 l láhev rumu Božkov. XXXXX rum popíjel, ona si dala trošku taky, ale XXXXX pil hodně a rychle, to s ní byl už i D., mezitím se s ním potkali na zastávce XXXXX, ten si rum nedal. Téměř celý rum vypil XXXXX, ona si třikrát, nebo čtyřikrát lokla. Když to dopili, tak přijela na zastávku XXXXX XXXXX holka V. M.. XXXXX s V. si povídali, řešili nějakou svoji předchozí hádku, ona si řekla, že zatím vyvenčí psa, šla pro něj domů a D. šel s ní. Než psa vyvenčili, tak se stalo, ona to vlastně zná pouze z vyprávění od J.K.. Poté, co se to stalo, se potkali i s XXXXX na zastávce Oblá, XXXXX byl vysvlečený, pouze v mikíně, říkal, že asi někoho zabil. Ona tomu nevěřila, protože XXXXX byl opilý, myslela si, že si dělá srandu. Pro jistotu ale zavolala rodičům, řekli jí, ať to nechá do rána. Spala v Kohoutovicích u D. babičky. Ráno přijela domů, otec zavolal do Alberta a prodavačka mu potvrdila, že se to fakt stalo a pán že má být v nemocnici. Pak šla s nevlastní matkou do Alberta a prý tam byla kriminálka a kohosi podezřívají, ale někoho jiného, než XXXXX. Oni pak šli na kriminálku a řekli jim o XXXXX a začalo se to řešit. J. jí řekl, že si šli do Alberta něco koupit, stáli u pokladen, J. nechtěně strčil do nějakého pána a ten mu řekl, zda mu J. nechce rovnou přelézt přes záda. Na to ozval XXXXX, někdo pak, asi XXXXX, řekl, že si to půjdou vyřídit ven. Venku dal pán nejprve XXXXX pěstí a XXXXX vytáhl nůž. XXXXX měl nůž, co vypadal jako boxer, ze kterého se vystřeloval nůž, jak dlouho ho měl a kde ho vzal, to jim neříkal. Poprvé ho u něj viděla toho 13. 12., s něčím si hrál v kapse, zeptala se ho, co to je a on ji to ukázal. Nikdy předtím ten nůž u něj neviděla. Ukazoval jí, jak se otvírá, ale jak přesně dostal čepel nože ven, to neví. Ukazoval jí to zavřené a pak nůž otevřel. Ten nůž byl takový železný a stříbrný, moc se na to nedívala, XXXXX ho vytáhl a pak zase schoval. XXXXX v minulosti nic obdobného neprovedl, někdy měl problém se zvládnutím agresivity, třeba když mu řekl někdo něco hnusného, začal být agresivní, hádal se, nadával, občas se s klukama popral, on nikdy nikomu neublížil, tedy ne vážně. K ní byl vždy hodný, k rodině, i ke kamarádům. Nechtěl nikomu ublížovat, teď, když byl starší, si začal uvědomovat, že se takové věci nedělají, že se nemá prát. Pravdou je, že ve škole byl drzejší, měl nějaký problém v osmé třídě s umělohmotnou pistolí. Pokud jde o tu ubitou slepici, tak na to zapoměla, o tom moc neví. Jinak má XXXXX vztah ke zvířatům dobrý, mají dobrá křížence Labradora, kterého venčil, s otcem pak jezdil starat se o koně. XXXXX byl s otcem rozhádaný, protože se se svým kamarádem K.H. nechal potetovat. Jeho nevlastní matka si toho všimla, nic mu na to neřekla, jen ať to řekne otci. XXXXX pak utekl z domu na několik dní pryč.

Komunikoval s ní jen přes Messenger. Chtěla ho přimět k návrhu domů, ale nezdařilo se jí to. XXXXX se nějak poté spojil s vlastní matkou a jel k ní a tam i zůstal. Předtím bydlel s otcem čtyři roky. Pokud jde o alkohol, má za to, že XXXXX předtím alkohol nepil, resp. ona o tom neví. Rozhodně nechtěl nikoho úmyslně zabít. V ten den poté, co požil alkohol, bylo vidět, že je opilý, mluvila na něj a on se usmíval, ale vnímal. Trochu se motal, měl jiné oči. Má za to, že žádné jiné medikamenty nebo drogy ten den neužil. Za její přítomnosti vůbec, když se sešli, vypadal normálně. V ten den měl na sobě tříbarevnou bundu v kombinaci bílá, světle šedá a tmavošedá. Nemyslí si, že XXXXX užíval někdy nějaké drogy, většinu věcí si říkali, a to by asi na něm poznala.

11. **Svědék J. K.** (č. l. 119 – 122) vypověděl, že neví přesně, kdy se to stalo, ví, že to bylo kolem sedmé večer a byla už tma. Přijel z tréninku, byl to tedy asi pátek, na zastávku XXXXX, měl tam sraz s kamarády N.B., F.T.K., O.K., L., co se mu říká S.. Stáli vedle zastávky u Alberta, mladistvý tam byl náhodou taky, byl tam společně s V. M. a ještě s někým. Mladistvý říkal, že má žízeň, zda nepůjde do Alberta. Hned mu řekl, že je opilý. Říkal, že místo toho, aby si jel pro prášky, šel chlastat. On, V. a mladistvý pak šli do Alberta, ostatní zůstali venku a šli někam bokem, neví přesně kam. Když vyšli z Alberta, už tam nikdo nebyl. V prodejně si vybrali čistou vodu, láhev nesl asi on, šli k pokladně a zaplatili. Před nimi stál u pokladny pán a tak ho obešli, on pak do pána trochu žduchl, při obcházení se o něj otřel bokem. Bylo to zlehka, pán se však ohradil a začal na něj křičet, zda mu nechtějí lézt přes záda. Řekl mu „pardón“, mladistvý samozřejmě začal na pána rvát „pojď ven, ty mrčko“, ten řekl, že jo a rozběhl se po něm, tedy šel rychlou chůzí za XXXXX ven. Šel rychleji, než on s V.. Pán kolem nich proběhl ven za XXXXX, v tu chvíli vyšel s V. taky. Viděl, jak pán dává XXXXX pěstí ránu přímo do obličeje, neví přesně kam. XXXXX divně stál, ani nevěděl, že ho trefil, jak byl ožralej. Neví, zda se pán do něj chtěl pustit znova, ale XXXXX ho hned začal bodat, držel nůž v pravé ruce, takže čepel měl ostřím dopředu na palcové straně ruky. Nejprve dvakrát pána bodl do levé poloviny břicha, pak do hlavy do oblasti levého spánku. Pán po té ráně na spánek pán spadl. On sám z toho byl úplně v šoku, nevěděl, co má dělat. S V. stál asi 15 metrů od mladistvého, ten doběhl k nim a řekl, že musí utéct, protože pána pobodal, utíkali tedy s ním od Alberta směrem na zastávku Oblá, běželi po chodníku, vyběhli schody a pokračovali po kamenné cestě mezi garážemi na jedné straně a bytovkami na druhé. Mladistvý se zastavil, začal se ptát, co udělal, jestli ho bodl. Řekli, že ano, ptali se proč, na to mladistvý odpověděl, že neví. Běželi dál a mladiství si uvědomil, že musí zahodit bundu, aby ho nepoznali, tak ji zahodil. Má za to, že napřed zahodil nůž u haly na pinec pod zastávkou z boku do trávy. Naproti do křoví hodil bundu. Pak šli do podchodu na Oblé, protože se báli, že nahoře pojedou policisté, vyhledali spoj a jeli padesátkou směr hlavní nádraží, tam měl sraz s kamarády G. a J.L.. V. jela z hlavního nádraží domů, mladistvý se domluvil s H.B., že u ní přespí, on s H. byl domluvený už dopředu. V. se s bratranci L. nesetkala a neví o nich. Pak on, XXXXX a L. jeli k H., vystoupili na Halasáku a šli k ní. Byli tam do rána a on pak kolem jedenácté odešel. Vlastně odešel už dřív, protože jel na zápas ve fotbalu. U H. mluvili o tom, co se stalo před Albertem, celou noc, bavili se o tom, proč to mladistvý udělal, proč šel chlastat, místo aby si vzal prášky. Mladistvý jim říkal, že toho lituje. Ten nůž, kterým mladistvý poškozeného pobodal, byl to otevírací nůž, na něm byl boxer, měl duhovou střenku, čepel byla dlouhá asi 8,5 cm. Jak se nůž otevíral, to neví. Viděl jej jenom otevřený a pak jak ho mladistvý zavíral. Ten nůž viděl dřív jen ten večer, mladistvý chtěl posvítit, jestli na tom noži je krev, a byla, předtím pobodáním nůž viděl jenom tak, že jej XXXXX držel v ruce těsně předtím, než ho pán uhodil. To držel XXXXX nůž v pravé ruce volně spuštěné podél těla, čepel směřovala dopředu. Kdy vzal XXXXX nůž do ruky a otevřel, to neví, pamatuje si jen, jak stál před Albertem a čekal na pána s nožem v ruce. On sám měl na sobě červenou bundu a černé rifle, boty neví. XXXXX měl také rifle, dvě větrovky. Ta, co zahodil, měla barvu tělovou a černou. Dál měl červeno černé boty. V. měla svítivě žlutou čepici a fialový kabát a černé rifle. Při útoku on stál po XXXXX pravé straně, XXXXX stál proti vchodu do Alberta. Oni s V. byli asi patnáct metrů bokem směrem k zastávce Oblá. Viděl XXXXX z pravého boku. Jak zmiňoval, pán šel za XXXXX rychlou chůzí, oni šli také, akorát pomaleji, a šli na bok od toho činu, on čekal, že se něco semele, tak šel bokem. Ten pán nebyl už v Albertu vůbec příjemný, vyloženě na ně dotíral, proč jej obešli. Začal na ně u

té pokladny rvát, proč jdou kolem něho, zda mu nechcou přelézt přes záda, začal vyloženě sprostě, že jsou malí spratci atd., ale to už mladistvý řekl, ať jde ven. Vyloženě nerval, ale mluvil velmi hlasitě a měl agresivní projev. Pán stál ve frontě před nimi, zaplatil, skládal si nákup do vozíku, oni zaplatili a chtěli jít, ale ten pán pořád nakládal nákup, tak ho chtěli obejít. XXXXX šel z obchodu první, on s V. šel za ním. U východu z prodejny jeho a V. pán předběhl a šel za XXXXX, který už čekal venku. Hnedka, když vyšli z Alberta, ta zaregistroval, že tam XXXXX stojí s nožem. Ten pán za XXXXX v ten okamžik docházel, on si všiml, že XXXXX má nůž a šel zrovna na bok. Neví, zda ten pán ten nůž viděl. Možná, že pán, když vycházel z Alberta, něco nadával, ale to si přesně nevzpomíná. Neví, zda nějak XXXXX oslovil. On sám měl z pána respekt a měl z něj divný pocit. Reakce na drčení u pokladny mu nepřišla přiměřená, dá se říct, že na ně vyjel bezdůvodně. Ani XXXXX chování, tedy ta výzva, aby šel pán ven, nebylo úplně přiměřené. XXXXX je hubený, pán byl tlustší, mohl být tak o 20 – 30 kg mohutnější. Byli tak stejně vysokí. Neviděl, že by před prodejnou v době útoku byli nějakí jejich kamarádi, či jiné osoby. Pokud jde o XXXXX opilost, trochu se motal, ale ne že by to bylo hodně poznat. Chvilí mluvil z cesty a pořád se smál. Myslí, že XXXXX říkal, že pil Božkov, ale už si to nepamatuje. Pokud jde o nože, XXXXX mu občas nějaký ukazoval, párkrát si nějaký nůž koupil, občas nějaký nosil. On sám u něj viděl asi dva nože včetně toho boxera, jinak o ničem neví.

12. **Svědky V. M.** (č. l. 123 – 127) vypověděla, a to následně poté, co nejprve zapřela, že by vůbec na místě činu byla, že se s mladistvým sešli kolem půl šesté na zastávce Koniklecová u Alberta, stáli tam asi do šesti a povídali si. Byla tam ona, K. H., nějakí její kamarádi, dál tam byl D. W.. J. K. tam ještě nebyl, asi půl hodiny si povídali, ona s XXXXX si povídala o jejich hádkách, udobřovali se, ostatní stáli trochu bokem a povídali si spolu. K. s D. pak řekli, že jdou venčit XXXXX psa a odešli. Ostatní její kamarádi odešli za roh Alberta, takže tam s XXXXX zůstali sami. Z autobusu vystoupil J. K., šel za nimi, pozdravili se, chvíli si povídali, J. pak řekl, aby s ním šli koupit vodu, všichni tři šli společně do Alberta. J. vzal vodu a šli k pokladnám. Ve frontě na pokladně bylo docela hodně lidí. Pán před nimi ve frontě, to byl ten, se kterým měli později konflikt, jak vypadal, už si nepamatuje, byl vysoký, měl tmavou bundu, ale jistá si není. Pán přišel na řadu, pokladní mu namarkovala nákup, měl skoro plný vozík. Pán zaplatil a zůstal stát u pokladny, dával si věci z pokladního pultu do vozíku. Ona kolem něj prošla, všechno bylo v pohodě, pak prošel XXXXX, taky v pohodě, pak prošel J., už měl zaplacené, a když šel kolem pána, tak se o něj oťel zády. Neřekla by, že do něj žduchl. Pán však začal nadávat, zvýšil hlas, a řekl, zda mu J. nechce skákat přes hlavu. J. se lekl, řekl, že nic neudělal, že do něj nechťel žduchnout. XXXXX se do toho vpletl a začal pánovi nadávat „tak pojď ven, vyřídíme si to venku“. Ten pán nevypadal, že by s ním chtěl jít ven, J. se začal usmívat, XXXXX se začal tak jako smát. Vyšli před Albert, ona, XXXXX a J. J. vykřikl na XXXXXa, „Hej, XXXXX, on fakt jde.“, XXXXX řekl „No, tak jo“, postavil se asi metr a půl před dveře do prodejny, byl otočený čelem ke dveřím, obě ruce spuštěné podél těla. J. ji zavolal, šli kousek dál od toho místa, protože si mysleli, že se budou bít. Tak, jak tam stáli, přišel pán z prodejny, bez nákupu, došel k němu, k XXXXX a beze slova mu dal pěstí do obličeje. XXXXX se otočil, skrčil se, vytáhl a nasadil si boxer, jednou pána bouchl boxerem do břicha, pán se skrčil, XXXXX vyhodil nůž, třikrát pána bodl a řekl, ať utíkají. Má za to, že pána bodl do břicha. XXXXX ten den popíjel s D.W. rum, ona je neviděla. Když přijela na zastávku Koniklecová, tak už byl opilý. Poznala to, protože mluvil zamotaně, tedy pletla se mu slova, také to z něj táhlo a šel trochu šikmo. Už v minulosti viděla XXXXX pod vlivem alkoholu, to bylo tak, že se setkali, když byl strýzlivý a pil v průběhu setkání. To většinou pil vodu nebo slivovici. Ona nepila, jednou se opila a měla z toho problémy doma, taky jí bylo špatně, tak už to nedělá, navíc je jí 13. Když se XXXXX bavil s tím pánem v Albertu, vulgarismy nepoužívali, možná XXXXX řekl potichu, že je zmrda, nebo něco takového. Vzájemně tam na sebe nehulákali a na XXXXX pán nekřičel. Ona XXXXX říkala, ať se do toho neplete, ale vzal ji za ruku, stáhl za sebe a začal mluvit na pána, říkat, ať si to s ním jde vyřídit ven. Nemluvil nijak hlasitě, mluvil normálně. XXXXX je takový vznětlivý. Už se stalo, že to řešil rukama a měl z toho průser. Poškozený slyšel větu XXXXX, aby šel ven, ale mávnul rukou, později si to asi rozmyslel a šel ven. Co ho přimělo jít ven, to neví. Ten nůž měl

XXXXX několik dní, kde to vzal, to neví, to jí neříkal. V minulosti řešil něco ručně, to bylo tak, že mu někdo něco špatného řekl, třeba vulgárně nadal, on se do něho pustil pěstmi. Jednou u toho byla i ona, K.H. za ní přišel a chytl ji za ruce, XXXXX se zeptal, co dělá, K. odpověděl, že nic, ale pořád ji držel, což ona nechtěla. XXXXX k němu přišel, dal mu hlavičku, K. spadl, XXXXX na něho sedl a bil jej pěstí do obličeje, ona začala řvát na XXXXX, ať toho nechá a šli pryč. K. tam ležel. K. měl druhý den na oku monokl a pod okem roztrženou kůži, jeho otec to chtěl hlásit na policii, ale K. ho ukecal, ať to tak nechá, a nic z toho nebylo. Ví o tom, že XXXXX by měl užívat nějaké léky, neví, jak se to jmenuje, ale měly by to být prášky na agresivitu, aby se zklidnil. Když pak utekli z Alberta, běželi směrem na ulici Svážnou, kde je pingpongový klub, tam je kanál, ale bez vody s kovovou mříží, na které jde stát, XXXXX tam zahodil nůž, hodil ho do toho bordelu, pak šli před pingpongový klub, kde jde hrozně keřů, tam zahodil bundu, pak šli do podchodu, tam se J. koukal, kdy jede nejdřív bus. Dokud nejela 50, tak čekali v podchodě, pak do ní nastoupili, vystoupili na Hlavním nádraží a šli na Malinovského náměstí. XXXXX si tam koupil džus a pak se rozloučili. J. s XXXXX šli spát k nějaké kamarádce a ona domů. Po tom útoku si všimli, že pán je zraněný, ležel na zemi, ona se ptala XXXXX, co mu udělal, on řekl, že ho třikrát bodl do břicha a dal mu ránu pěstí, to bylo tím boxerem, ona to viděla. Pokud jde o to, zda je napadlo zavolat pánovi pomoc, tak když běželi, tak už kolem jezdily záchranky.

13. **Svědkyňe D.R.**, matka mladistvého (č. l. 145 – 147), vypověděla, že s mladistvým začaly problémy, když se jí narodilo třetí dítě, s XXXXX biologickým otcem se rozešla, když mu byly dva roky. Když chodil do druhé třídy, ona sama měla problémy s alkoholem, byla na léčení a děti byly v dětském domově. To se pak opakovalo ještě dvakrát. Když bylo XXXXX dvanáct, vzal si ho do péče biologický otec. Předtím byl asi dva roky v dětském domově ve XXXXX, tam začala nějaká agrese. Rok byl ve XXXXX na tom XXXXX, rok v XXXXX, kde byli v dětském domově rodinného typu. Na náv XXXXX rší měl problémy s agresivitou, v XXXXX se to upravilo. U otce pak byl od října 2015 do 15. 11. 2019. Od poloviny listopadu do zadržení pak byl u ní. Když byl XXXXX u ní, tak za nimi jezdil každý pátek pán z OSPOD. XXXXX od září do školy nenastoupil kvůli úrazu a pak už tam nezačal chodit. Co jí řekl, tak tam byl dvakrát. Ve škole ukončili studium a domluvili se, že to zkusí příští rok. Dál se domluvili, že bude chodit od pondělí do pátku na brigády. Víkendy měl mít volné s tím, že může přespat u přítelkyně nebo u kamaráda. On ale v neděli domů nepřišel, jen jí dal vědět, že přijde až další den. To řešili i s panem Š. z OSPOD ve Znojmě, ten mu vždycky domluvil, ale velký efekt to nemělo. Domluvila s panem Š., že XXXXX nechají čas do Vánoc a pak to budou řešit dál, třeba pobytem ve výchovném ústavu, ale k tomu už nedošlo. K praktickému lékaři chodil XXXXX k paní S., k psychiatrovi měl chodit, ale po dobu pobytu tam u ní nebyl. 13. 12. 2019 byli dopoledne s mladistvým doma. Chystala se, že odpoledne pojedou k příteli do Obrán na víkend. XXXXX měl jet za K. a jejím přítelem, že půjdou všichni ven. Ví, že byl nějak rozhádaný s přítelkyní. Ona XXXXX říkala, že když jsou s V. rozhádaní, tak by mohl přijet spát k M.T. do Obrán. XXXXX řekl, že možná přespí u kamarádky, že jí dá vědět. Musela by XXXXX vyzvednout, protože nevěděl, kde bydlí. XXXXX se neozval, tak volala K., ta řekla, že se mělo něco stát, že XXXXX měl údajně někoho pobodat. Ona u toho však nebyla a nebyla si jistá. Dál jí řekla, že XXXXX byl s V. a kamarádem a mělo se to stát někde u Alberta v Lískovci. Čekala do rána, pak volala V.. Nejprve jí to nechtěla říct, pak řekla, že se to skutečně stalo. Mělo to být tak, že XXXXX byl společně s V. a kamarádem v Albertu, nějaký pán měl strčit do kamaráda, pak z toho vznikla slovní potyčka, pán měl údajně říct, že mají počkat venku, že si to s nimi chce vyříkat. Oni počkali, pán přišel, uhodil XXXXX a na to XXXXX jej třikrát bodl. Ptala se, zda jej skutečně bodl, zda viděla krev, ona řekla, že ano. Pak jí řekla, že XXXXX má být u nějaké holky jménem H.. Zavolala otci, ten se to dozvěděl od K., V. zjistila, že H. má bydlet v paneláku na Lesné. Rozhodli se, že ho tam půjdou s přítelem hledat. S otcem XXXXX se domluvili, že zavolají policii. Policie jim řekla, ať tam nejezdí, že ho kontaktují sami. Následně zavola XXXXX, chtěla, aby okamžitě jel k ní, že se to musí řešit, on zjevně věděl, proč má přijet. Napsal jí do Messengeru, kdy přijede, ona dala vědět kriminálce, že se ozval a jak vystoupil z tramvaje, tak si jej policisté převzali. Ona tam s M.T. na něj čekala. Ještě si vzpomíná, že jí do telefonu řekl, že ho ten pán napadl první,

odpověděla, že je to jedno, ať přijede. Když pak přijel, tak se rozbrečel a řekl, že se omlouvá, že to nechtěl udělat, ale bylo to všechno. Pak už si ho policisté převzali. Ví o tom, že XXXXX měl nějaké problémy s nezvládnutou agresivitou, že se rval ve škole a přišly nějaké papíry od policie, měli usmrtit slepici a měl mít nějaký výstřelek ve škole, snad s kulčkovou pistolí. XXXXX byl takový výbušný, jednal jakoby v afektu, nepromyslel si to. Něco mu řekla, nelíbilo se mu to, tak se vytočil. Ne hned, ale až mu to řekla třeba potřetí. Věděla o tom, že má nůž, šel si ve středu před tím incidentem pro peníze na agenturu, z toho jí dal na živobytí 1500 Kč a 500 Kč si nechal. Pak šli do města na trhy, měl tam sraz s L.Š. a šli do Vaňkovky si kupovat boty. Večer přišel domů a ukazoval, jaký si koupil nůž. Ptala se, na co jej má, on že se mu líbí. Krájel s ním sekanou, loupal brambory, vlastně ho měl na hraní, měl to koupit u nějakého Vietnamce za 250 Kč. Od XXXXX ví, že mu měli diagnostikovat ADHD, ale má za to, že to bylo až když se dostal k otci. Z dětského domova se nic takového nedozvěděla. Jaký má XXXXX vztah ke drogám, to neví. Ví, že někdy kouřil trávu. Nikdy na něm nepozorovala, že by byl pod vlivem drog. Nikdy si nevšimla, že by byl opilý, necítila z něj alkohol. Slyšela však, že k otci ho asi dvakrát dovezli policajti pod vlivem. U ní se neprojevily žádné problémy s pitím. Nikdy jí nebyl schopen vysvětlit, proč nepřišel normálně v neděli, ale až v pondělí.

14. **Svědék D. W.** (č. l. 152 – 154) uvedl, že přesně neví, který den se to stalo, má za to, že to byl pátek, někdy před Vánocemi. Po škole jel ke K. H. do XXXXX, S K. chodí. Přijel k nim před barák, tam byl mladistvý, měl rum Božkov. Šli si sednout ke K. do domu na chodbu, protože venku byla zima. XXXXX pil, K. také trochu. Byla to asi půllitrová láhev. XXXXX toho určitě vypil víc, vypadal hůř. Na K. to nijak poznat nebylo, snad jen to bylo cítit z úst. Napsali XXXXX holce V.M., ta přijela, oni šli za ní na zastávku XXXXX, pak mladistvý něco řešil s V., oni s K. tam chvíli čekali, a když mluvili dlouho, tak řekli, že jdou ještě vyvenčit psa. Když přišli zpátky před Albert, tak už tam nebyli. Jeli na Oblou, vystoupili z trolejbusu a vidí, jak na druhé straně vylézá XXXXX s V. a ještě s dalším kamarádem. Šli za XXXXX, ten skoro nemohl chodit, jak byl opilý a řekl jim, že asi zabil člověka. Nevypadal divně, jakoby se snažil nebrečet. Najednou jela padesátka, tak do ní nasedli a odjeli. Oni šli čekat na autobus. S K. H. se zná od osmé třídy, prvně se stýkal s XXXXX, protože s ním kamarádil jeho bratranec L.Š., pak přes XXXXX poznal K. XXXXX mu přijde jako normální kluk, ve škole dělal blbosti, průsery, ale že by někoho pobodal, to si nedokázal představit. S XXXXX se znají skrz jeho podmínku, on se zastal XXXXX, když ho dva kluci mlátili před školou. Měl z toho pak soud a dostal podmínku, teď mu to bude končit. Bylo to asi před rokem. XXXXX z toho měl taky soud, ti dva kluci ne, ti nic vážného neudělali. On jednomu z těch kluků zlomil nos. XXXXX vypadal, že toho vypil hodně. Už někdy jindy ho viděl pod vlivem, ale ne takhle, hrozně se motal. Ten den mu XXXXX ukazoval nůž, on se ptal, co s tím, tak si to dal zpátky do kapsy. Byl to boxer a vystřelovala z něj dýka. Jindy mu nic takového neukazoval. Ptal se XXXXX, proč ho má, a ten opověděl, že jen tak. Neříkal, že by ho koupil, nebo kde ho vzal. Ten den viděl XXXXXa s K., V. a J., s nikým jiným. J. měl červenou bundu, XXXXX měl jeho bundu, uploul, s kapucí v barvě bílé a šedé. Stejnou bundu má i L.Š.. XXXXX měl jeho bundu proto, že si ji chtěl půjčit, měl ji už dlouho. Když potkali XXXXX s V. a J. na Oblé, bundu neměl, měl na sobě mikinu, J. měl pořád tu červenou bundu, V. nosila bundu s kožichem, ale jaké byla barvy, to si nevzpomíná.
15. **MUDr. Milan Votava, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, vypracoval znalecký posudek ke zranění, které utrpěl poškozený J. XXXXX a tento u hlavního líčení přednesl ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 200 – 237). Poškozený J. XXXXX utrpěl krevní podlitinu levé očníce, lehké zhmoždění levé oční koule, tříštivou zlomeninu zevní stěny levé očníce s posunem úlomků, řeznou ránu levé spánkové oblasti zasahující ke kosti délky cca 9 cm, bodněřeznou ránu v horní části břicha uprostřed nepronicující do dutiny břišní délky cca 3 cm, bodněřeznou ránu v levém podžebří délky cca 3 cm pronikající do dutiny břišní se dvěma ranami tenkého střeva délky 1 cm a 0,5 cm, v této lokalitě i rány závěsu tenkého střeva, krvácení do dutiny břišní, řeznou ránu nad levým loktem délky cca 12 cm, bodněřeznou ránu v horní části malíkové

hrany levého předloktí délky cca 5 cm procházející směrem k palcové hraně předloktí, výbod cca 1 cm délky s poraněním svalů, bodnou ranku na přechodu střední a dolní třetiny levé paže, částečnou obrnu levého loketního nervu. Tato poranění lze ve své komplexnosti ze soudně lékařského hlediska hodnotit jako těžká, život ohrožující, kdy především bodněřezná poranění pronikající do dutiny břišní s poraněním střeva mohla způsobit zánět pobřišnice, což je jednoznačně život ohrožující stav. Dále došlo ke krvácení, kdy byly podávány náhradní roztoky k doplnění krevních oběhů. Poškozený byl omezen v obvyklém způsobu života třemi po sobě jdoucími hospitalizacemi, a to 3 týdny. Dále po propuštění bylo doporučeno 6 – 8 týdnů nosit břišní pás, 12 týdnů nic těžkého nezvedat, dávat pozor při zatěžení břišního lisu při kašli, kýchnutí, tlaku při stolici. I když léčba dosud není ukončena, lze konstatovat, že omezení J.XXXXX v obvyklém způsobu života přesáhne dobu 6 týdnů. Zranění zanechá trvalý následek ve smyslu jizev v oblasti břicha, na levém spánku a na levé horní končetině, v oblasti břicha se v jizvách může vyvinout kýla. Poranění levého loketního nervu není dosud došetřeno. Krevní podlitina levé oční, lehké zhmoždění levé oční koule a tříštivá zlomenina zevní stěny levé oční s posunem úlomků vznikla působením tupého násilí střední až velké intenzity, kdy silný úder pěstí do levého oka je způsobitelný ke vzniku poranění. Řezná rána levé spánkové oblasti zasahující ke kosti délky cca 9 cm v operačním protokolu délka cca 6 cm vznikla tahem řezného nástroje po povrchu kůže. Bodněřezná rána v horní části břicha, uprostřed nepronikající do dutiny břišní délky cca 3 cm, bodněřezné rány v levém podžebří délky cca 3 cm, pronikající do dutiny břišní, se dvěma ranami tenkého střeva délky 1 cm a 0,5 cm, ranami závěsu tenkého střeva a krvácením do dutiny břišní, vznikly opakovaným působením bodněřezného nástroje ve směru jeho dlouhé osy na oblast břicha. Řezná rána nad levým loktem délky cca 12 cm vznikla tahem řezného nástroje po povrchu kůže. Bodněřezná rána v horní části malíkové hrany levého předloktí délky cca 5 cm, procházející směrem k palcové hraně předloktí, výbod cca 1 cm délky s poraněním svalů a bodná ranka na přechodu střední a dolní třetiny levé paže vznikly opakovaným působením bodněřezného nástroje ve směru jeho dlouhé osy na oblast levé horní končetiny. Zranění poškozeného odpovídá tedy silnému úderu pěstí do levého oka a opakovanému působení bodněřezného nástroje na hlavu, břicho a levou horní končetinu. Celkem se jedná o 7 ran, a to na levé spánkové krajině, 3x na břiše, 3x na levé horní končetině, kdy poranění levé horní končetiny lze považovat za známky obrany před útokem druhé osoby. Všechna řezná a bodněřezná poranění jsou v lokalitách dosažitelných horními končetinami, J.XXXXX si je tedy mohl teoreticky způsobit sám, ale vzhledem k počtu a různým lokalitám je to nepravděpodobné. Poranění oka není pro sebepoškození typické. Řezná a bodněřezná zranění mohla být způsobena například jednostranně či oboustranně broušeným nožem. Pokud jde o bilanční propočet obsahu alkoholu v krvi mladistvého v době spáchání stíhaného skutku (č. l. 456 – 462) znalec mj. stanovil, že pokud by mladistvý požil 0,25 l „rumu“ Božkov se začátkem požívání v 18:00 hod., pak by jeho hladina alkoholu v 19:00 hod činila 1,53 – 1,61 ‰ alkoholu v krvi. U hlavního líčení pak znalec ke znaleckému posudku doplnil, že pokud by poškozenému nebyla poskytnuta lékařská péče v rozsahu, v jakém byla, tak vzhledem k tomu, že docházelo ke krvácení do dutiny břišní, poškozený by zemřel v době řádově hodin. Pakliže by mladistvý vypil množství 0,25 l alkoholu v rozmezí půl hodiny až hodinu před útokem, tak pokud by měl mladistvý prázdný žaludek, dojde ke vstřebávání tvrdého alkoholu do třiceti minut a jeho hladina alkoholu by tam činila 1,53 – 1,61 ‰. Pokud by jej požil v 18:30 hod., tak je nutno k této hladině přičíst 0,06 – 0,1 ‰. U bilančního propočtu se zohledňuje váha a výška, tuto zohlednil i v rámci výpočtů týkajícího se mladistvého. Otázka, jakou může mít hodnota 1,71 ‰ alkoholu v krvi u člověka, který není zvyklý požívat velké množství alkoholu, je otázka na znalce psychiatra.

16. **MUDr. Eva Čermáková, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětí a dospělých**, u hlavního líčení podala osobně znalecký posudek vypracovaný k duševnímu stavu mladistvého z jeho psychiatrické části, a to ve shodě s písemným vyhotovením (č. l. 258 – 277). Znalkyně uzavřela, že mladistvý v minulosti a současnosti trpí disharmonickým vývojem osobnosti s rysy agresivity, nezralosti a impulzivitu, dále zneužívá alkohol. V době spáchání činu byl pod vlivem alkoholu, pravděpodobně šlo o lehkou opilost. V době spáchání činu mohl rozpoznat

protiprávnost svého jednání, jeho škodlivost pro společnost a své jednání ovládat. Byl ve stavu prosté opilosti lehkého stupně. V době spáchání skutku byly jeho rozpoznávací schopnosti zachovány, ovládací schopnosti byly v důsledku lehké intoxikace alkoholem sníženy, avšak jen nepodstatně. Pobyt mladistvého na svobodě je nebezpečný pro kombinaci osobností poruchy a zneužívání alkoholu. Jeho agresivitu lze tlumit medikací, a proto je navrhováno ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní. Mladistvý je schopen se účastnit trestního řízení a chápat jeho smysl. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že pokud nebyla hladina alkoholu v krvi u mladistvého v době spáchání činu kolem 1,7 ‰, šlo by o středně těžkou opilost a rozpoznávací schopnosti by byly zachovány a ovládací by byly sníženy, avšak nepodstatně. Intoxikace by musela být vyššího stupně, v tomto případě se mladistvý dokázal ovládat natolik, že vyšel ven a čekal a jeho agresivita byla v tomto případě odložená a záměrná. To, že neužíval předepsanou medikaci, vliv na rozpoznávací ani ovládací schopnosti mladistvého nemělo. V případě mladistvého nejde o závislost na alkoholu, jde o zneužívání alkoholu, spouštěčem v daném případě může být u jedinců, kteří jsou agresivní, cokoliv. Tím může být i to, že je jedinec napaden, ale mladistvý v daném případě nůž vytáhl ještě předtím, než byl poškozeným uhozen.

17. **PhDr. Emil Sedlák, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**, podal u hlavního líčení znalecký posudek k duševnímu stavu mladistvého z jeho psychologické části, a to ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 243 – 254). Znalec dospěl k závěru, že mladistvý je schopen správně vnímat prožitou událost a prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jej. Sklony ke konfabulaci, podstatnému zkreslování výpovědi, se u něj nevyskytly. Byly u něj zjištěny závažné sklony k agresivnímu jednání. Emoční nestálost, nedostatečná kontrola impulzivity, vysoká pohotovost k agresivním reakcím bez uvážení následků. Agrese se může projevat fyzickým napadením, ale také verbálně, například urážkami, negativismem, oponováním. Nastává se často při subj. silném emocionálním stavu. Nejčastěji se projevuje fyzickým nebo verbálním útokem na jinou osobu, případně i poškozováním jiných věcí. Určitá část agresivního náboje může být transformována do sebeprosazování. Psychoanalyticky možno také uvažovat o potřebě vzrušení a stimulace, zažití intenzity a síly, pokud mu chybí, prožívá nudu. Prvopočátkem činu, pro který je mladistvý stíhán, byl v podstatě banální konflikt jeho kamaráda s jiným zákazníkem ve frontě u pokladny. Sám na důvod, proč se tak choval, nedokázal mladistvý odpovědět, resp. uváděl, že neví. Motivace k jednání souvisí s jeho narušenou osobnostní strukturou, celkovou závažností jednání mladistvého pravděpodobně ještě potencovala intoxikace alkoholem. Lze konstatovat, že mladistvý v době spáchání činu již dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání. Prognóza dalšího vývoje osobnosti mladistvého ve vztahu k protispolečenskému jednání je velmi nepříznivá. Na pobyt v podmínkách výkonu trestu se může adaptovat relativně dobře, vzhledem ke svým minulým zkušenostem (pobyt v dětských domovech, ústavních zařízeních, středisku výchovné péče – zde je ve zprávě přímo uvedeno, že se adekvátně adaptoval na pravidla a režim, nikdy nedošlo k závažnějšímu porušení pravidel). Resocializace mladistvého vzhledem k jeho osobnostní struktuře vyžaduje dlouhodobější zacházení ve specializovaných resocializačních programech během výkonu trestu. Psychoterapeutické působení se jeví jako vhodné. I během pobytu ve středisku výchovné péče popisovali, že se mu uleví, když může mluvit otevřeně o svém náročném dětství, je potřebné poskytovat mu prostor pro sdílení svých pocitů, jak pozitivních, tak negativních, čímž ventiluje vnitřní tenzi. Po propuštění z výkonu trestu je však další prognóza značně nepříznivá, nelze vyloučit možnost další recidivy trestného činu, a to v krátké době po propuštění. Bude velmi záležet na podmínkách postpenitenciární péče. Nelze příliš spoléhat na odpovídající pomoc a podporu rodiny, resp. rodičů mladistvého. U hlavního líčení pak znalec doplnil, že mladistvý věděl, že dělá něco špatného, ale neuvědomoval si, co může následovat. Lze konstatovat, že mladistvý hájil napadení svého kamaráda a on byl ten, který ho chtěl pomstít, či jak to nazvat. Je pravděpodobné, že hladina alkoholu na jeho chování měla vliv. Hypoteticky smůla byla, že toho alkoholu, ač zdánlivě, bylo pořád málo, protože se dostal do hladiny, kdy to byla tzv. dávka na kuráž. Došlo tam pak k fyzickému agresivnímu aktu. Kdyby hladina byla vyšší přes 2 ‰,

tak u impulzivnějších jedinců dochází k útlumu, tzn., buď by se mohl o něco pokusit, ale následky by nemusely být tak fatální, ne tolik bodných rad, tam dochází k poruchám pozornosti, reaktivity a to samozřejmě by na ty následky vliv mít mohlo.

18. U hlavního líčení bylo dále provedeno dokazováno **listinnými důkazy** ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu, a to zejména protokolem o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace (č. l. 15 – 25), protokolem o prověrce na místě, včetně fotodokumentace a náčrtku (č. l. 88 – 94, 96 – 105), lékařskými zprávami na poškozeného (č. l. 139 – 143), protokolem o prohlídce těla a fotodokumentace poškozeného (č. l. 179 – 183), odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č. l. 283 – 291) a genetika (č. l. 292 -300), vyčíslením škody a připojením se k trestnímu řízení ČPZP (č. l. 432 – 451) a dále posudky a zprávami k osobě mladistvého (č. l. 310 – 329), včetně výpisů z evidencí přestupců (č. l. 339 – 355) a opisem Rejstříku trestů ČR (č. l. 356 – 357). Byly připojeny a konstatován spisy Městského soud v Brně, soudu pro mládež, týkající se mladistvého, a to sp. zn. XXXXX a XXXXX. Jako **věcný důkaz** pak byl proveden kamerový záznam z kamerového systému, zachycující inkriminovanou událost, a zajištěný boxer s výklopnou čepelí.
19. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a vzal po zhodnocení těchto důkazů za plně prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán výrokové části tohoto rozsudku, že tento skutek je proviněním a že toto provinění spáchal právě mladistvý XXXXX.
20. Mladistvý se ke spáchání provinění doznal, lze konstatovat, že jeho doznání v podstatných bodech koresponduje s dalšími provedenými důkazy, zejména však se zcela objektivním důkazním pramenem, kterým je v daném případě kamerový záznam zachycující incident před prodejnou Albert. Z tohoto je patrné, že nejprve do prostoru před prodejnou přichází tři osoby, kdy je sice nelze identifikovat, ale právě mimo jiné z doznání mladistvého je nepochybné, že se jedná o mladistvého, svědkyni V.M. a svědka J.K.. Následně, prakticky okamžitě, cca do deseti sekund vychází z prodejny další osoba, evidentně poškozený XXXXX, svižnou chůzí přichází k mladistvému, ten nejprve couvá, poškozený mladistvému uštědří nejméně 1 ránu levou rukou do obličeje. Poté mladistvý v rychlém sledu za sebou máchá svou pravou rukou vůči tělu poškozeného, a přestože na kamerovém záznamu není zbraň vidět, jak je zřejmé z výsledku dokazování u hlavního líčení, zejména ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, poškozeného celkem sedmkrát bodá inkriminovaným boxerem s výklopnou čepelí. Z výpovědi nejen poškozeného ale i z výpovědi svědka K., a ostatně to mladistvý ani nepopřel, vyplývá, že předmětnou zbraň, tedy boxer s výsuvnou čepelí, měl mladistvý připravenu již v okamžiku, kdy k němu poškozený přicházel. Současně je pak zřejmé, že skutek po objektivní stránce, jak jej popsal mladistvý, nejvíce odpovídá objektivní realitě zachycené na kamerovém systému (což z hlediska okolností polehčujících nepochybně nutno mladistvému přičíst k dobru).
21. Soud má za tak prokázané, že po naprosto banálním a zbytečném konfliktu, ke kterému došlo u pokladen v prodejně Albert, mladistvý, potencován alkoholem, úmyslně vygradoval verbální konflikt s poškozeným J.XXXXX, přičemž i osobnostní nastavení poškozeného J.XXXXX (viz výpověď svědkyně XXXXX) mělo za následek to, že tento na vyzvání mladistvého, aby si to s ním šel vyřídit ven, zareagoval, bohužel pro něj, kladně, šel mladistvého tzv. vychovávat, pokusil se mu dát, jak sám poškozený uvedl, „lepoucha“, přičemž právě z kamerového záznamu vyplývá, že se mu to podařilo. Poškozený ovšem nepočítal s tím, že mladistvý bude ozbrojen, což následně zcela změnilo charakter původně verbálního konfliktu.
22. Oproti podané obžalobě soud upřesnil popis skutku ve skutkové větě rozsudku tak, aby odpovídal výsledkům dokazování u hlavního líčení. Pokud pak jde o rozsah zranění, která poškozený utrpěl a o případné další následky, které tyto mohly vzniknout na zdraví poškozeného, soud neměl důvod nevycházet ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.

23. Svým jednáním, popsaným ve výroku tohoto rozsudku, tak mladistvý naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění vraždy dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to tak, že se poškozeného J.XXXXX pokusil úmyslně usmrtit, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Po subjektivní stránce mladistvý jednal v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 2 trestního zákoníku, což vyplývá zejména z okolností spáchání činu. Nebylo prokázáno, že mladistvý poškozeného usmrtit chtěl, ostatně není vůbec nájisto postaveno, že by k fyzickému konfliktu mezi mladistvým a poškozeným vůbec došlo, pokud by se poškozený nenechal vyprovokovat a fyzicky na mladistvého nezaútočil jako první. Ostatně to byl hlavní důvod, proč soud jednání mladistvého nekvalifikoval ve smyslu § 140 odst. 2 trestního zákoníku, tedy jako pokus vraždy s rozmyslem či po předchozím uvážení. Mladistvý je však i přes svůj věk osobou minimálně průměrně intelektově nadanou, objektivně si tak musel být vědom toho, že útokem nožem na trup a hlavu poškozeného, kde jsou uloženy životně důležité orgány, tohoto může usmrtit. K tomuto nedošlo pouze v důsledku okolností nezávislých na vůli mladistvého, zejména v důsledku rychle poskytnuté a vysoce specializované lékařské péče.
24. Právě s ohledem na prokázanou skutečnost, že to byl poškozený, který jako první po předchozím verbálním konfliktu fyzicky zaútočil na mladistvého, se soud zabýval i otázkou, zda mladistvý nejednal za okolností vylučující trestní odpovědnost, tedy v daném případě v nutné obraně ve smyslu § 29 odst. 1 trestního zákoníku.
25. Nutnou obranou je čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem. V daném případě mladistvý v nutné obraně nejednal. Byl to totiž právě mladistvý, který celý konflikt vyvolal, tento eskaloval a s tím, že k fyzickému konfliktu mezi ním a poškozeným dojde, počítal, a na tento se připravil, když již dopředu, ještě předtím, než na něj poškozený zaútočil, si přichystal zbraň, inkriminovaný boxer s výklopnou čepelí. Rovněž charakter této zbraně, jakož i počet úderů, bodnutí, která mladistvý poškozenému zasadil, pak ve smyslu § 29 vylučuje, že by v tomto případě šlo z jeho strany o nutnou obranu. Taková případná obrana, tedy sedm bodných ran do části těla, kde jsou uloženy životně důležité orgány za situace, kdy útočník má pouze holé ruce, je evidentně zcela zjevně nepřiměřena způsobu útoku.
26. Motiv jednání mladistvého je pak osvětlen zejména závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie. Je to právě osobnost mladistvého, který trpí poruchami chování, projevuje se u něj impulzivita, hédonismus, malá volní korekce a sklon k asociálnímu chování, celkově se jeho osobnost vyvíjí k poruše. Jak pak konstatoval znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, množství alkoholu, které mladistvý požil, bylo tak akorát k napití „na kuráž“, což také bohužel přispělo k tomu, že mladistvý jednal tak, jak jednal.
27. K osobě mladistvého soudu zjistil, že je svobodný, bezdětný, přestože dokončil povinnou školní docházku, ukončené základní vzdělání nemá. Mladistvý pochází z neutěšeného rodinného prostředí, v útlém dětství opakovaně pobýval v dětských domovech v důsledku toho, že jeho matka zneužívala návykové látky. Výchovné problémy s mladistvým počaly již v samém počátku jeho školní docházky, spočívaly zejména v agresivitě vůči spolužákům, šikaně, nerespektování autority. Mladistvý byl projednáván v řízení dle hlavy III. zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM), rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2018, č. j. 97 Rod 61/2018-27, mu bylo pro čin jinak trestný výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku uloženo výchovné opatření - výchovná povinnost odpracovat ve volném času společensky prospěšnou činnost v celkovém rozsahu 40 hodin. Mladistvý nemá záznam v evidenci přestupců, před spácháním nyní projednávaného provinění byl jedenkrát soudně trestán, a to rozsudkem Městského soudu pro mládež v Brně ze dne 2. 12. 2019, č. j. 8 Tm 58/2019, kdy mu pro provinění týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, provinění porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, provinění nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a provinění výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku bylo podle § 26 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 62 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uloženo

úhrnné trestní opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin a dále trestní opatření propadnutí věci. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dne 3. 12. 2019. Mladistvý byl schopen chápat účel a smysl trestního řízení, je za své jednání trestně odpovědný, když dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto své jednání ovládat, jak vyplývá ze závěrů shora citovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Pouze ovládací schopnost mladistvého byla nepodstatně snížena, a to navíc v důsledku intoxikace alkoholem, kterou si přivodil zcela záměrně, přičemž jelikož se neintoxikoval poprvé, věděl, jaký vliv na něj alkohol má.

28. Při ukládání opatření mladistvému soud vyšel z povahy jím spáchaného provinění z konkrétního stupně závažnosti činu, jakož i z dalších kritérií § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 ZSM.
29. Mladistvý byl ohrožen uložením trestního opatření odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let, dle sazby uvedené v § 140 odst. 1 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 ZSM. Mladistvému výrazně přitěžovalo, že byl již pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. p) trestního zákoníku) a nyní projednávané trestné činnosti se dopouští krátce poté, co předchozí odsuzující rozsudek nabyl právní moci. Na druhou stranu mu polehčovalo, že se ke spáchání činu doznal (§ 41 písm. l) trestního zákoníku), poškozenému se omluvil a trestného činu litoval (§ 41 písm. n) trestního zákoníku), přičemž ovšem až s odstupem času bude možno konstatovat, zda jde o lítost skutečně upřímnou. Rovněž mu polehčovalo, že trestný čin spáchal (také) pod vlivem tíživých osobních poměrů, které si sám nezpůsobil (§ 41 písm. e) trestního zákoníku). Neutěšené rodinné poměry mladistvého a zejména pak jeho citová deprivace měly zásadní vliv na formování jeho osobnosti, přičemž to, do jakého prostředí se mladistvý narodil a v jakém vyrůstal, ovlivnit nemohl. Na druhou stranu to však neznamená, že by jej tato skutečnost omlouvala či snad dokonce vyvínovala.
30. Po zvážení všechno těchto okolností soud považuje za přiměřené trestní opatření odnětí svobody uložené mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří a půl roku. Takto uložené trestní opatření je již ze zákona nepodmíněné a proto soud mladistvého jako osobu, která dosud nedosáhla 19 let věku, pro výkon tohoto uloženého trestního opatření v souladu s § 31 odst. 4 ZSM zařadil do věznice nebo zvláštního oddělení pro mladistvé.
31. Mladistvý ke spáchání činu užil kovový boxer s vyklápěcí čepelí, který tvoří přílohu spisového materiálu, byly tak splněny všechny podmínky pro to, aby mu bylo uloženo trestní opatření propadnutí této věci ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) trestního řádu.
32. Bylo prokázáno, že mimo jiné i poruchy chování, vycházející z osobnostní struktury mladistvého, jej vedly k tomu, že se trestné činnosti dopustil, a současně je jeho pobyt na svobodě, právě s ohledem na charakter násilné trestné činnosti, které se opakovaně dopouští, nebezpečný. V souladu ustanovením § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku proto bylo mladistvému uloženo ochranného léčení psychiatrické, v intencích závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve formě ambulantní, které bude moci vykonávat již v průběhu výkonu trestního opatření odnětí svobody.
33. V adhezním řízení se s nárokem na náhradu škody připojila řádně a včas Česká průmyslová zdravotní pojišťovna. V průběhu dokazování u hlavního líčení bylo prokázáno, že tato uhradila příslušným zdravotnickým zařízením za poskytnutou zdravotní péči poškozenému J.XXXXX částku 178.239,- Kč. Soud tedy v tomto rozsahu poškozené nárok na náhradu škody vůči mladistvému přiznal a tomuto uložil, aby jí danou částku zaplatil (§ 55 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 25. května 2020

Mgr. Adam Kafka, v. r.
předseda senátu

